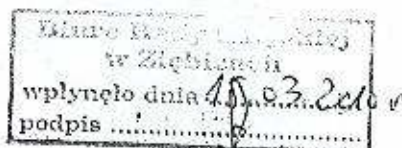

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK.II.RB.0911-5/10

Wrocław, dnia 10 marca 2010 r.

Rozstrzygnięcie Nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 9 ust. 4, 5 i 6 uchwały nr XL/264/10 Rady Miejskiej w Ziębicach z dnia 29 stycznia 2010 r. w sprawie programu współpracy Gminy Ziębice z organizacjami pozarządowymi w roku 2010, z powodu istotnego naruszenia prawa, tj. art. 5 ust. 3 oraz art. 11 ust. 2 i ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 ze zm).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 stycznia 2010 r. Rada Miejska w Ziębicach podjęła m.in. uchwałę w sprawie programu współpracy Gminy Ziębice z organizacjami pozarządowymi w roku 2010.

Uchwała ta wpłynęła do Organu Nadzoru dnia 9 lutego 2010 r.

W toku badania legalności uchwały nr XL/264/10 Organ Nadzoru stwierdził, że § 9 ust. 4, 5 i 6 tej uchwały naruszają art. 5 ust. 3 oraz art. 11 ust. 2 i ust. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Uchwałą nr XL/264/10 Rada Miejska w Ziębicach uchwaliła program współpracy Gminy Ziębice z organizacjami pozarządowymi w roku 2010.

W podstawie prawnej uchwały Rada Miejska powołała się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym i art. 5 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Mocą przedmiotowej uchwały, zwanej dalej także Programem, Rada Miejska w Ziębicach uchwaliła roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego w roku 2010. Samo upoważnienie do podjęcia przedmiotowej uchwały wynika z art. 5 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego uchwala roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz osobami prawnymi i jednostkami organizacyjnymi działającymi na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów

i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego, a także ze stowarzyszeniami jednostek samorządu terytorialnego. Ustawa nie określa elementów jakie powinna zawierać uchwała w sprawie programu, dlatego należy uznać, że zakres treściowy programu determinowany jest problematyką jakiej ma dotyczyć oraz charakterem norm zamieszczonych w takim akcie.

Jednakże już sama nazwa kwestionowanej uchwały wskazuje, że program obejmuje zagadnienia współpracy jednostki samorządu terytorialnego z pozarządowymi organizacjami pożytku publicznego. Uchwalony program, zdaniem Organu Nadzoru, powinien więc normować zagadnienia związane z polityką współpracy z organizacjami pożytku publicznego. Powinien on obejmować zagadnienia związane z konkretnym zakresem zadań, które będą realizowane w ramach współpracy w danym roku. Ponadto, w przekonaniu Organu Nadzoru, Rada ustanawiając taki akt prawny może w nim zawrzeć przepisy zadaniowe nie zaś zobowiązaniowe.

W § 9 ust. 4, 5 i 6 Rada postanowiła: „4. Przyznanie dotacji na cele określone w § 5 odbywa się po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, który ogłasza Burmistrz Ziębic. 5. Zasady przeprowadzania otwartego konkursu ofert określi Burmistrz Ziębic i poda je do publicznej informacji w formie ogłoszenia, które zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej i wywiesza się na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Ziębicach. 6. Powierzenie realizacji zadania publicznego w sposób inny niż konkursowy dopuszcza się, gdy zadanie może być bardziej efektywnie zrealizowane na podstawie odrębnych przepisów.”

Zdaniem Organu Nadzoru powyższe oznacza, że Rada określiła tryby, w jakich będzie następowało udzielenie dotacji. Tymczasem procedura związana ze zlecaniem realizacji zadań publicznych została uregulowana przez ustawodawcę w art. 11 – 19 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. W art. 11 ust. 2 tej ustawy ustawodawca faktycznie wskazał na otwarty konkurs jako jeden z trybów udzielenia dotacji. Z kolei w art. 11 ust. 4 ustawy postanowił, że „powierzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może nastąpić w innym trybie niż określony w ust. 2, jeżeli dane zadania można zrealizować efektywniej w inny sposób określony w odrębnych przepisach, w szczególności poprzez zakup usług na zasadach i w trybie określonych w przepisach o zamówieniach publicznych, przy porównywalności metod kalkulacji kosztów i porównywalności metod opodatkowania.” Ustawodawca nie przesądził zatem o wyborze tylko dwóch trybów związanych z realizacją zadań publicznych, dopuszczając jeszcze inne tryby, nieokreślone w ustawie. Tym samym ustawodawca pozostawił wykonawcy uchwały rozstrzygnięcie o trybie, w jakim w przypadku określonego zadania publicznego będzie powierzana realizacja tego zadania. Norma kompetencyjna przedmiotowej uchwały nie dawała Radzie podstaw do stanowienia odnośnie trybu realizacji zadań publicznych, a także do modyfikacji regulacji ustawowych.

Istotnym naruszeniem prawa jest również brzmienie § 9 ust. 5 przedmiotowej uchwały, gdzie Rada przyznaje Burmistrzowi kompetencję do określenia zasad przeprowadzania otwartego konkursu ofert. Tymczasem procedura związana ze zlecaniem realizacji zadań publicznych została uregulowana przez ustawodawcę w art. 11 – 19 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Rada zamieszczając w przedmiotowej uchwale ww. regulacje nie tylko stanowiła odnośnie kwestii uregulowanych przez ustawodawcę, ale także dokonywała modyfikacji zapisów ustawowych

Powyższe, zdaniem Organu Nadzoru, uzasadnia stwierdzenie nieważności § 9 ust. 4, 5 i 6 przedmiotowej uchwały z powodu istotnego naruszenia art. 5 ust. 3 oraz art. 11 ust. 2 i 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Rafał Jurkowlanec